

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Teplicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne **23. 9. 2010** v senátě složeném z předsedy Milana Ference a přísedících Sylvie Prajové a Hany Prücknerové, **t a k t o :**

Obžalovaný

Václav H [REDACTED],

nar. 2. 3. 1983 v Teplicích, bytem Krupka [REDACTED], okr. Teplice, soukromý podnikatel,

j e v i n e n , ž e

dne 19. 8. 2006 kolem 19.40 hodin v Novém Městě v Krušných Horách, na zahradě rekreační chaty č. p. [REDACTED], okr. Teplice, ze které byl vykazován slovně i fyzicky poškozeným Antonínem V [REDACTED], nar. [REDACTED] 49, kterému se obžalovaný pokusil nastříkat do obličeje slzný plyn, avšak bezúspěšně, a poté, kdy byl i nadále poškozeným přes použití slzného plynu vykazován ze zahrady, vytáhl legálně drženou střelnou zbraň samonabíjecí pistoli zn. Glock, 19C ráže 9 mm Luger, ze které třikrát vystřelil po stojícím poškozeném Antonínu V [REDACTED] ze vzdálenosti cca 1,5 m, čímž mu způsobil střelné poranění pravého předloktí, střelné poranění levého předloktí a střelné poranění v oblasti genitálu a hráze, přičemž tato střelná poranění měla za následek v pravé horní končetině rozdrčení obou předloktních kostí, v levé horní končetině poškození měkkých tkání předloktí a poškození pravé horní části šourku, poranění raménka kosti stydké vpravo a proděravění stěny močového měchýře,

t e d y jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. a

odsuzuje se

podle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání **čtyř (4) roků**.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb. se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona č. 140/1961 Sb. se obžalovanému ukládá trest **propadnutí věci** a to samonabíjecí pistole zn. Glock, 19C ráže 9 mm Luger, výrobní číslo [REDAKCE], se dvěma zásobníky, které se t. č. nacházejí v úschově KŘ PČR Ústeckého kraje, územní pracoviště Teplice.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozený **Antonín V [REDAKCE]**, nar. [REDAKCE] 49, bytem [REDAKCE], **odkazuje** s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Dokazováním provedeným v hlavním líčení soud zjistil, že obžalovaný dne 19. 8. 2006 kolem 19.40 hodin v Novém Městě v Krušných Horách, na zahradě rekreační chaty č. p. [REDAKCE], okr. Teplice, ze které byl vykazován slovně i fyzicky poškozeným Antonínem V [REDAKCE], nar. [REDAKCE] 49, kterému se obžalovaný pokusil nastříkat do obličeje slzný plyn, avšak bezúspěšně, a poté, kdy byl i nadále poškozeným přes použití slzného plynu vykazován ze zahrady, vytáhl legálně drženou střelnou zbraň samonabíjecí pistoli zn. Glock, 19C ráže 9 mm Luger, ze které třikrát vystřelil po stojícím poškozeném Antonínu V [REDAKCE] ze vzdálenosti cca 1,5 m, čímž mu způsobil střelné poranění pravého předloktí, střelné poranění levého předloktí a střelné poranění v oblasti genitálu a hráze, přičemž tato střelná poranění měla za následek v pravé horní končetině rozdrčení obou předloktních kostí, v levé horní končetině poškození měkkých tkání předloktí a poškození pravé horní části šourku, poranění raménka kosti stydké vpravo a proděravění stěny močového měchýře.

Obžalovaný uvedl, že dne 19. 8. 2006 jel se svým kamarádem Václavem S [REDAKCE] autem do Oseka, kde vzali do auta dvě dívky a to Kateřinu U [REDAKCE] a Veroniku D [REDAKCE]. Odtud jeli na zahradu jedné z těchto dívek. Po příjezdu k zahradě k nim přiběhl muž a vulgárními výrazy se dožadoval přeparkování vozidla, což obžalovaný, Kateřina U [REDAKCE] a Václav S [REDAKCE] učinili. Veronika D [REDAKCE] odešla na svou chatu s tím, že se pak ještě vrátí. Po přeparkování vozidla všichni tři vešli brankou na zahradu. Kateřina U [REDAKCE] šla připravit do chaty kávu a obžalovaný s Václavem S [REDAKCE] rozkládali zahradní nábytek. Na zahradu v tu chvíli přišel ještě jeden kluk a sháněl se po Kateřině U [REDAKCE]. Ta vyšla z chaty a současně s tím na zahradu přišel chlap, který po nich chtěl přeparkování vozidla a křičel na ně a nadával. Kateřina U [REDAKCE] k tomu uvedla, že je to její strýc, že je opilý a že to nemají řešit. Ten však vešel na zahradu a dál křičel, aby ze zahrady odešli. Obžalovaný se s Václavem S [REDAKCE] dohodl, že tedy půjdou, avšak stoupl si zády k poškozenému. Ten jej chytil za levé rameno, otočil si obžalovaného k sobě bokem, dal mu ránu pěstí na levý spánek a následně i do obličeje. Přitom ho pořád držel za levé rameno, za oblečení. Proto obžalovaný vytáhl slzný plyn a stříkl jej poškozenému do obličeje. Toho to pouze rozzuřilo a strhl

obžalovaného na zem. Obžalovaný upadl na záda a poškozený si něj klekl jednou nohou a začal jej bít pěstmi do horní poloviny těla, nejvíce do obličeje. Vzhledem ke svému fyzickému stavu měl obžalovaný strach o své zdraví a proto pravou rukou vytáhl zbraň a levou ji odjistil a řekl poškozenému, ať jej nechá. Ten na tuto výzvu nereagoval a tloukl obžalovaného dál, proto obžalovaný jednou vystřelil. Poškozený i po výstřelu pokračoval ve svém jednání a proto obžalovaný vystřelil znovu, dvakrát. Po deseti vteřinách od těchto výstřelů jej poškozený přestal pěstmi bít a stoupl si a křičel. Asi po minutě lehl na zem a tím incident skončil. Obžalovaný pak zavolal na policii, které řekl o sanitku. Na místo incidentu přiběhli sousedi z vedlejší chaty. Po příjezdu policie pak obžalovaný odevzdal zbraň a podrobil se zajišťovacím úkonům. Možnost utéci neměl, neboť poškozený jej chytil, povalil na zem a začal jej tlouct za situace, kdy ze zahrady odcházel. Zprvu se bránil užitím slzného plynu a když to nezapůsobilo, tak za situace, kdy ležel povalený na zemi a poškozený mu zabránil v útěku, byl nucen se bránit střelnou zbraní. K otázce střelné zbraně uvedl, že disponuje zbrojním pasem, nikdy předtím ji neužil, náboj v komoře nepoužívá, protože se zbraň musí před užitím natáhnout. Dále obžalovaný uvedl, že se považuje za nenásilnou, nekonfliktní osobu.

Dále obžalovaný uvedl, že předmětnému jednání byli přítomni Václav S. a Kateřina U. a ještě jeden mladík. Střelnou zbraň si opatřil z důvodu soukromého podnikání, vlastní ochrany a na ochranu převážených hodnot. Incident s poškozeným nebylo možno vyřešit jinak, než užitím střelné zbraně, poškozený mu přišel jako smyslu zbavený. I po užití střelné zbraně se choval dále útočně a dle obžalovaného by mohl ublížit i dalším lidem. V daném případě si ji vzal s sebou proto, že ji nosí na svou obranu, neboť nikdy nemůže vědět, kdy se mu takováhle situace stane. S ohledem na své negativní životní zkušenosti z důvodu napadení své osoby na ulici někdy v roce 2002, kdy po něm dva mladíci házeli kusy ledu, považuje nošení střelné zbraně za nutnost.

Poškozený Antonín V. před soudem k věci uvedl, že ve večerních hodinách viděl ze zahrady svých sousedů, jak mu tři mladíci přešli přes plot na zahradu. Proto šel na svou zahradu a vyzval je, aby odešli. Obžalovaný na to nereagoval a rozkládal zahradní nábytek. Poškozený svou výzvu asi čtyřikrát opakoval a na to dva mladíci zahradu opustili, obžalovaný však zůstal. Proto jej poškozený uchopil oběma rukama za jeho levou ruku a levý loket a vykazoval jej ze zahrady. Obžalovaný se mu vyškubl a to se opakovalo asi třikrát. Pak obžalovaný použil proti poškozenému slzný plyn, avšak oči zasáhl jen okrajově. Poté poškozený řekl obžalovanému, aby šel pryč, ten však zaujal bojový posed tak, že si dřepel a pravou nohu natáhl do strany a zpod vesty vytáhl pistoli a hned celkem třikrát vystřelil. Poškozený se otočil bolestí dokola a chvíli zůstal stát a poté si lehl, protože ztrácel vědomí. Probral se až po operaci v nemocnici.

Dle poškozeného se obžalovaný od něho nacházel ve vzdálenosti 1,5 m. Dle poškozeného se chtěl obžalovaný před děvčaty zviditelnit. V důsledku napadení obžalovaného je stále omezen v běžném způsobu života. Když vykazoval mladíky z pozemku, tak byli celkem tři. Dva z mladíků odešli bez řečí, zatímco obžalovaný zůstal a kroutil hlavou. Dále se tam nacházela dvě děvčata, a to Kateřina U. a Veronika D., Kateřina šla do chaty a Veronika rovnou domů. Ti dva chlapci se nacházeli za plotem na silnici. Obžalovaný jej po tomto incidentu nekontaktoval. I v současné době trpí zdravotními problémy.

Svědce Kateřina U., nevlastní dcera poškozeného Antonína V. před soudem k věci uvedla, že obžalovaného zná od vidění, žádný vztah mezi nimi nebyl. Uvedeného dne trávila čas ve společnosti Veroniky D. na Osecké pouti, odkud

zatelefonovala kamarádovi Václavu S [REDACTED], aby je odvezl z Oseka na chatu jejich rodičů do Nového Města v Krušných Horách, čemuž on vyhověl. Václav S [REDACTED] přijel s obžalovaným autem a odvezl je na chatu. Cestou si udělali přestávku ve Mstišově v oboře. Pak kolem 19.45 hodin dorazili na chatu, zaparkovali kousek vedle chaty, z auta vystoupili všichni společně. Při parkování však došlo k incidentu. Její nevlastní otec Antonín V [REDACTED] si zvýšeným hlasem přál, aby řidič vozidla Václav S [REDACTED] přeparkoval vozidlo o kousek dál, čemuž on vyhověl. Dále svědkyně uvedla, že ona, Václav S [REDACTED] a obžalovaný společně vstoupili na pozemek, přičemž její kamarádka Veronika D [REDACTED] odešla domů. Na pozemek, který je ohrazen plotem, vstoupili vratama. Mezitím obžalovaný připravoval židle na posezení, které se nacházely na zahradě vedle kůlny, zatímco ona a Václav S [REDACTED] zašli do chaty, kde ona připravovala kafe. Z chaty uslyšela křik, v němž rozpoznala svého nevlastního otce, jak je všechny vyzývá k opuštění pozemku, což uslyšel i Václav S [REDACTED]. Proto oba vyšli z chaty ven. Václav S [REDACTED] výzvě vyhověl, opustil pozemek, šel za plot na ulici. Svědkyně dále uvedla, že stála na pozemku, stejně jako obžalovaný. Svědkyně si myslí, že její nevlastní otec vykazoval z pozemku toliko obžalovaného a Václava S [REDACTED]. Svě vztahy k nevlastnímu otci charakterizuje, jako uspokojivé. Dle svědkyně mohl Václav S [REDACTED] ze svého místa pozorovat veškeré dění na pozemku. Poškozený dvakrát dle svědkyně opakovaně vyzval obžalovaného k opuštění pozemku, ten však nereagoval, napotřetí jej vyzval s tím, že pokud tak neučiní, „dostane na držku“, načež mu obžalovaný odvětil: „Abys na držku nedostal ty.“

Dále svědkyně před soudem uvedla, že poškozený přistoupil k obžalovanému a chytil ho za ruku. Chtěl si obžalovaného otočit k sobě, načež se obžalovaný začal bránil, zakrýval si obličej a všechno, pak obžalovaný postoupil kousek dále a vytáhl si slzný sprej, a to asi z bundy a začal stříkat slzným plynem proti poškozenému. Protože ten dým jí zasáhl oči, tak bohužel nic dalšího neviděla, pak pouze uslyšela jen tři rány. Celou situaci sledovala asi ze vzdálenosti 2 až 2,5 metru. Obžalovaný a poškozený byli od sebe vzdáleni asi 1,5 metru, stáli proti sobě. V této souvislosti svědkyně vyslovila domněnku, že jak se rozkoukávala a protřela si oči od slzného plynu, tak zaregistrovala, že obžalovaný klečel jakoby v sedu, jakoby v podřepu. Nevybavuje si, co v tom podřepu dělal. Nějak manipuloval s rukama, ale neví jak a s čím. Co dělal poškozený, neví. K oněm výstřelům svědkyně dále uvedla, že ty rány šly hned za sebou, zaregistrovala reakci poškozeného: „Tak ty takhle!“ Neví, zda oba přitom něco ještě dále říkali. Pak viděla, že poškozený, který pořád ještě stál, si chtěl sednout na židli, která byla poblíž, asi měl bolesti, tak si lehl na zem. Obžalovaný odešel z pozemku na ulici, pak přišel k poškozenému a začal s ním třást, ale poškozený si to nepřál. Mezitím se k místu incidentu začali shlukovat lidé a to manželé Trejtnarovi, což jsou sousedé, pak dorazila i její kamarádka Veronika D [REDACTED], která má chatu o kousek vedle. Všechny ty lidi přivolaly výstřely. Všichni se zděsili, co se stalo. Někdo z nich zavolal sanitu a PČR, pak se dozvěděla, že i obžalovaný volal o pomoc. Celou dobu poškozený ležel, paní T [REDACTED], která pracuje ve zdravotnictví, poskytla poškozenému pomoc a ona s Veronikou D [REDACTED] odešly čekat na sanitu.

Myslí si, že Václav S [REDACTED] na místo činu nepřiběhl, že zůstal stát na ulici. Dále viděla, jak Václav S [REDACTED] šel za obžalovaným a pravděpodobně spolu volali PČR. Myslí si, že jim obžalovaný ukazoval zbraň v době, kdy byli ve Mstišově v oboře. Zmiňoval se o tom, že se jedná o plynovou pistoli. I v současné době má s nevlastním otcem dobré vztahy, v současné době žije v Praze a dojíždí domů jen na víkendy. Nevlastního otce v nemocnici navštěvovala. Nebyla nevlastním otcem ovlivňována. Nevlastního otce charakterizuje jako pracovitého a hodného člověka.

V minulosti si rovněž vodila kamarády na chatu, musela to vše oznamovat, ale většinou si je tam vodila, když tam rodiče nebyli. V den incidentu tam matka nebyla. Neví, co vedlo jejího nevlastního otce k takové reakci.

Myslí si, že poškozený opilý nebyl. Původně si myslela, že Václav S. a obžalovaný ji a Veroniku D. pouze na chatu odvezou a pojedou na zpět, ale pak se obžalovaný zeptal, zda mu udělá kafe, s čímž ona souhlasila. Poprvé navštívila nevlastního otce se svou matkou až v nemocnici a to za situace, kdy se tento nacházel ještě na ARO, později, když už byl schopen komunikovat, o incidentu ale spolu nemluvili.

Svědkyňe **Veronika D.** před soudem k věci uvedla, že s Kateřinou U. předmětného dne odjela na Oseckou pouť, odkud je autem odvezli Václav S. a obžalovaný, cestou se stavěli ve Mstišově v oboře. Pak je zavezli k nim domů do Nového Města, kde mají chatu rodiče obou dívek. Vozidlo řídil S. Když tam přijeli, tak ona z vozu vystoupila a odešla domů. Přitom Antonín V. zvýšeným hlasem vyzval S., aby přeparkoval auto. Poté ji obžalovaný, Václav S. a Kateřina U. řekli, že zůstanou u Kateřiny na chatě, že si dají kafe. Její chata je od chaty Kateřiny U. vzdálená asi sto metrů a když dorazila domů, tak asi za 3 - 4 minuty uslyšela tři výstřely. Každopádně se muselo dle svědkyně jednat o střelnou zbraň. Všude okolo je hodně myslivců, tak si myslela, že střílí někdo z nich. Ani ona, ani nikdo jiný z její rodiny chatu neopustil. Protože byla s Kateřinou domluvená, že za nimi přijde, šla za ní na chatu a tam spatřila sanitku a policii, přičemž tam všichni zmateně pobíhali. Proto se zeptala Kateřiny a Václava S., co se stalo. Pak už si ji odvedli policisté a ptali se jí na okolnosti případu. Kateřina se jí svěřila, že se její nevlastní otec s obžalovaným pohádali a pak že slyšela nějaké výstřely a to bylo všechno. Konkrétní průběh incidentu jí nepopsala. S. jí řekl prakticky to samé. Přišlo jí, že ten incident viděl. Dále svědkyně vypověděla, že ve Mstišově zahlédla společně s Kateřinou U., že obžalovaný má u sebe, konkrétně u pasu, zbraň. V reakci na jejich dotaz jim sdělil, že ji má na svou obranu. K osobě Antonína V. uvedla, že je pracovitý, milý, ale jako každý jiný nemá občas dobrou náladu. S Kateřinou sice nevycházejí moc dobře, ale přesto vycházejí.

Svědkyňe **Hedvika T.** před soudem k věci uvedla, že vlastní chatu v Novém Městě a je sousedkou poškozeného V. Samotný incident neviděla. Toho večera seděla u ohniště společně s manželem Oldřichem T., když v tom zaregistrovali tři výstřely. Její manžel na to zareagoval tak, že si myslel, že ten střelec má poplašňák. Ona však vstala a šla směrem na pozemek poškozeného V., odkud zazněly výstřely a na vzdálenost šesti metrů zahlédla Antonína V. a slyšela, jak jí říká, že ho asi postřelil. Nikoho nespecifikoval a pak spadl na zem. Protože pracuje ve zdravotnictví, poskytla mu první pomoc. Hned přivolala záchranku, neví, kdo volal policii. Předtím ale zaregistrovala dva chlapce, se kterými pravděpodobně přijela dvě děvčata, která ale neviděla. Dále svědkyně uvedla, že ze svého pozemku ještě zaregistrovala, jak Antonín V. ještě z jejich pozemku, neboť v tu dobu pobýval u jejich ohniště, je šel vykázat ze svého pozemku, protože se mu nelíbilo, že tam chtějí vyndat židle. Řekl jim velmi důrazně: „Hele běžte pryč, tak to teda ne, běžte z mého pozemku ven“. V této souvislosti žádné vulgární výrazy nezaregistrovala. A pak vlastně krátce na to zazněly ty výstřely, přičemž ona s manželem pobývala u svého ohniště. Když mu poskytovala první pomoc, tak se soustředila na poškozeného a okolí nevnímala. Obžalovaného zaregistrovala, protože se ho i sama zeptala, proč to udělal a on jí odvětil, že sám na sebe zavolal policii. Před tou střelbou a vykazováním z pozemku nic mimořádného nezaregistrovala, pouze opakované hlasy, aby

odešli. Reakci druhé strany nezaregistrovala. Se sousedem Antonínem V[REDACTED] neměla nikdy v minulosti žádné problémy, hodnotí jej jako pracovitého a hodného člověka.

Svědék **Oldřich T[REDACTED]**, manžel Hedviky T[REDACTED], před soudem k věci uvedl, že průběh incidentu osobně neviděl, neboť z místa u ohniště na něj není vidět. Zaregistroval tři výstřely. Nejprve byl překvapen, ale potom se šel podívat, co se děje. Byla tam už jeho žena, která reagovala na situaci poskytnutím první pomoci. On zavolal policii, ale ta mu řekla, že už o tom ví. Před těmi výstřely byl s nimi u ohniště pan V[REDACTED] v přátelském posezení. Nejprve je opustil za situace, když tam přijelo auto s mládeží a špatně zaparkovalo, šel je napomenout, aby přeparkovali a poté se vrátil k ohništi. Po chvíli oba spatřili, že mládež šla na jeho pozemek a z kůlny začala vyndávat zahradní nábytek, který on před chvílí uklidil a proto jim šel V[REDACTED] toto vytknout. V jeho přítomnosti jim řekl, že tohle si nemůžou dovolit a pak se k nim vrátil, žádné vulgarismy v této souvislosti nezaregistroval. Dále seděl u ohniště, pak přišla jeho žena, když v tu chvíli zazněly tři výstřely. Zprvu si myslel, že jde o poplašňák. Pak byl takový zmatek, že se nikoho na nic neptal. K osobě poškozeného V[REDACTED] uvedl, že se jedná o férového chlapa.

Svědék **Václav S[REDACTED]** před soudem k věci uvedl, že uvedeného dne řídil vozidlo zn. Suzuki Swift, v autě vezl obžalovaného, Kateřinu U[REDACTED] a Veroniku D[REDACTED]. Když přijeli k chatě Kateřiny U[REDACTED], tak zaparkoval auto kousek od vstupu do chaty. Krátce nato přišel poškozený a začal nějakým způsobem křičet a nadávat, ať to auto přeparkuje. Nebylo mu zřejmé, zda se jedná o majitele pozemku a chaty. Uposlechl, nebyl důvod se hádat, proto auto sám přeparkoval o pár metrů výše. Vrátil se pěšky na místo. Veronika D[REDACTED] je opustila a šla ihned ke své chatě. Pak s obžalovaným vstoupil na pozemek, Kateřina U[REDACTED] šla připravit kafe a na pozemku tak zůstal s obžalovaným. Nato jej Kateřina zavolala dovnitř, aby jí pomohl roznést zahradní nábytek. Vyhověl jí a pomohl ty židličky dát ven. Pak přicházel poškozený z druhé chaty, kam zašel, když přeparkoval auto a hlasitým způsobem se projevoval, nadával všem na zahradě. Nato Kateřina řekla: „Toho člověka si nevšímejte, to je strejda“, pročež nadále pokračoval v rozkládání nábytku. Protože poškozený v hlasitém nadávání pokračoval, rozhodl se s obžalovaným pozemek opustit. Obžalovaný chtěl opustit pozemek, přičemž poškozený za situace, kdy byl obžalovaný zády k němu, si jej otočil čelem k sobě a udeřil jej pěstí do obličeje. Toto svědek zaregistroval na vzdálenost asi 5 metrů. Obžalovaný tu ránu ustál. Poškozený dále asi třikrát napadl obžalovaného rukou do obličejové části. Obžalovaný se snažil bránit použitím pepřového spreje. Poškozeného to daleko více rozčílilo než předtím a prohlásil něco na ten způsob: „Tak ty takhle na mě!“ a srazil obžalovaného na zem. Obžalovaný ležel na zádech, poškozený na něho zaklekl a dále jej bil do obličeje. Svědek dále vypověděl, že věděl o tom, že má obžalovaný u sebe zbraň a to na pravé straně v bočním pouzdru pod oblečením. Dle svědka obžalovaný si jednou rukou chránil obličej, druhou rukou po chvíli mlácení sáhl po zbrani a touto rukou natáhl závěr. Pak vyšel jeden výstřel, netuší, zda byl někam cílený. V tento okamžik ze strachu pozemek opustil a odebral se na silnici a tam stál za plotem, kde celou událost nadále pozoroval. Následně došlo na další dva výstřely. Po těchto výstřelech se poškozený zvedl z obžalovaného a začal na něho rvát: „Ty hajzle, tys mi zlomil ruku a dále pokračoval ve svém agresivním chování vůči obžalovanému. Kateřina U[REDACTED] v tu dobu, než začal prchat, tak od něho stála na vzdálenost 1 – 1,5 metru, nevnímal však, co dělala, pouze ji registroval vedle sebe. Vyloučil, že by ji jakkoli zasáhl pepřový spray, neboť tento by musel zasáhnout i jeho. Po tom posledním výstřelu mohla uplynout zhruba minuta, než poškozený upadl na zem. Svědek dále uvedl, že ihned běžel do svého auta pro lékárníčku. Obžalovaný se ihned poté, co poškozený dopadl na zem, snažil tohoto ošetřit, ale poškozený to odmítl. Pak na místo dorazili sousedé a

jedna z nich mu poskytla první pomoc. Dle svědka se sousedi k obžalovanému chovali agresivně, pročež společně opustili zahradu a vyčkali příjezdu policie.

K osobě obžalovaného svědek uvedl, že je jeho kamarádem, ví o něm, že střelnou zbraň a pepřový spray nosí běžně při sobě. Střelnou zbraní se však nikdy nechlubil. Neviděl, že by obžalovaný v průběhu incidentu zaklekl se zbraní v ruce. Dle svědka je obžalovaný neklidnějším člověkem, co zná.

Svědkyňe **Irena Š** před soudem k věci uvedla, že pracuje na Střední škole obchodu a služeb jako učitelka. Byla třídní učitelkou obžalovaného v letech 1998 – 2002. Navštěvoval studijní obor obchodník. Na uvedené škole pracuje 22 let, pročež si jednotlivé studenty pamatuje matně a může toliko v současné době vycházet z katalogového listu, dle kterého obžalovaný vykazoval určité kázeňské problémy. Poslední dva roky, zejména ve čtvrtém ročníku, měl pak hodně vysokou absenci, pročež nebyl neklasifikován a nebyl připuštěn k maturitní zkoušce. Mezi jeho přestupky patřilo např. napomenutí za nevhodné chování při kulturní akci, posléze dostal druhý stupeň z chování za použití předmětů, které rozptylovaly pozornost spolužáků a za použití pout, které užil o přestávce vůči spolužačce. Dne 2. 11. 2000 mu bylo uděleno podmíněné vyloučení, protože měl v držení útočný nůž. Dle svědkyně se obžalovaný vymykal svým chováním ostatním studentům, na druhé straně však nebyl nebezpečný tím, že by někoho fyzicky napadl nebo někomu ublížil. Maturitu si obžalovaný následně u nich nedodělal.

Svědci **Milan F**, **Petr M**, **Václav S**, **Václav H**, **Milan J** a **Pavel M**, kamarádi obžalovaného, před soudem obžalovaného popsali jako klidnou, vyrovnanou, nekonfliktní a neagresivní osobu, nevyhledávající konflikty, o které věděli, že vlastní legálně drženou střelnou zbraň, se kterou nakládal zcela odpovědně.

Výslechem **znalce** z oboru zdravotnictví, **odvětví chirurgie** soud zjistil, že **poškozený** Antonín V utrpěl tři střelná poranění a to střelné poranění pravého předloktí, střelné poranění levého předloktí a střelné poranění v oblasti genitálu a hráze. Na pravé horní končetině poškozeného v oblasti dolní části předloktí byly střelou zasaženy a rozdraceny obě předloktní kosti, projektil se zřejmě o kosti roztříštil a způsobil ještě menší rány měkkých tkáních horní části předloktí a paže. Na levé horní končetině poškozeného bylo předloktí zasaženo v jeho horní části u loketního kloubu a zde byly jen lehce tangenciálně poraněny měkké tkáně předloktí bez zasažení hlubších nebo důležitějších struktur. V oblasti genitálu poškozeného byla projektilem zasažena pravá horní část šourku blízko u kořene pyje vpravo od něj, projektil pak dále poranil raménka kosti stydké vpravo, kdy v této oblasti pak došlo k poranění a proděravění stěny močového měchýře. Zranění se projevilo těžkými bolestmi v oblasti těžce zraněného pravého předloktí a okamžitou ztrátou funkce předloktí, zápětí a ruky, menšími bolestmi v poraněných měkkých tkáních levého předloktí a značnými bolestmi a krvácením v oblasti poraněného genitálu a stydké kosti poškozeného. Uvedená zranění měla za následek i zhoršení celkového stavu poškozeného s jeho následnou mdlobou rozvojem úrazového šoku. Z lékařského hlediska zhodnotil znalec poranění jako těžké a pro poškozeného život ohrožující. Dále znalec uvedl, že mechanismus vzniku poranění koresponduje s údaji uváděnými poškozeným, v této souvislosti znalec zcela vyloučil mechanismus vzniku zranění uváděný obžalovaným. Dle znalce útok vedený obžalovaným na poškozeného byl pro tohoto značně nebezpečný, mohl jej přímo ohrozit na životě, měl pro něho v každém případě těžký následek, kdy se úmrtí poškozeného podařilo odvrátit okamžitým transportem do nemocnice a neodkladnou operací poškozeného. Poškozený byl dlouhodobě a stále je podstatným způsobem omezen ve svém běžném způsobu života. Léčba

poškozeného bude dlouhodobá a může skončit přiznáním částečného nebo invalidního důchodu.

Dále znalec před soudem uvedl, že **obžalovaný** dle chirurgického vyšetření prodělal pouze jedno poranění a to lehké pohmoždění hlavy a tváří, kdy jediným objektivním příznakem poranění byl otok a pohmatová bolestivost v oblasti jármových oblouků oboustranně, avšak bez přítomnosti hematomu, jiná poranění na hlavě obžalovaného zjištěna nebyla. Dle znalce mohl být obžalovaný udeřen nejméně dvakrát do oblasti obou tváří, údery ale byly jen malé intenzity a nezanechaly na obžalovaném žádné významnější poranění. Znalec vyloučil, že by byl obžalovaný opakovaně napaden údery sevřenou dlaní, tedy pěstí, neboť při takovéto intenzitě a četnosti vedeného násilí by musel být rozsah objektivních zranění na poškozeném podstatně větší a závažnější.

Protože v řízení před soudem vyvstaly důvodné pochybnosti o duševním zdraví obžalovaného, byl přibrán **znalec** z oboru zdravotnictví, **odvětví psychiatrie** za účelem vyšetření jeho duševního stavu.

Výslechem znalkyně soud zjistil, že **obžalovaný** v současné době netrpí duševní poruchou v pravém smyslu, je osobností bez klinicky zjevné psychopatologie, s intelektem orientačně v pásmu normy. Nejeví známky závislosti na alkoholu či psychoaktivních látkách. V době spáchání trestné činnosti netrpěl duševní chorobou ani přechodnou duševní poruchou. V předmětné době byl léčen pro zvýšenou činnost štítné žlázy, ani tato porucha ani v té době užívaná medikace neměly forenzně významný vliv na jeho jednání, rozpoznávací či ovládací schopnosti. Dle znalkyně byly u obžalovaného rozpoznávací schopnosti v inkriminované době zcela zachovány, schopnosti ovládací vlivem afektivní reakce jako lehce, forenzně zcela nepodstatně, snižené. Pobyt obžalovaného na svobodě dle znalkyně není pro společnost nebezpečný a proto nenavrhuje uložit mu ochranné léčení ani jiné opatření. Dále znalkyně před soudem uvedla, že pravděpodobná prognóza vývoje osobnosti obžalovaného ve vztahu k protispolečenskému jednání do budoucna by mohla být dobrá.

Výslechem **znalkyně** z oboru zdravotnictví, **odvětví psychologie** soud zjistil, že **osobnost obžalovaného** je charakterizována v pásmu průměru, bez patopsychických rysů, zcela v rámci psychické normy, typově mezi sangvinikem a flegmatikem. Má vysokou toleranci ke stresu, je soběstačný, nepotřebuje podporu od jiných, má vysokou sebedisciplínu, kontrolu nad vlastním emočním životem a chováním obecně. Disponuje malou životní aktivitou a průbojností, je spíše klidným, rozčílí se jen málo a mírně; rozčilení, vzrušení nebo lítost ho brzy přejde. Náladu má většinou stálou, jednání má rozváznější a pomalejší. Pokud prožívá něco silně, každý to na něm hned pozná. Snaží se jednat takticky, vyhýbá se konfliktům. Není mstivý. Zajímá se o výpočetní techniku, zbraně, šachy a literaturu faktu. Intelektové schopnosti obžalovaného jsou v pásmu průměru, paměťové v pásmu mírného nadprůměru, je schopen správně vnímat prožité skutečnosti a tyto správně reprodukovat a interpretovat. Znaky pro nevěrohodnost u obžalovaného znalkyně nenalezla. Dle znalkyně jednal obžalovaný z psychologického hlediska v pudu sebezáchovy, po prvotních agresivních výpadech poškozeného měl strach o své zdraví a život. Znaleč dále před soudem uvedla, že chování v pudu sebezáchovy nemusí nutně korespondovat s reálnou hrozbou nebezpečí, záleží na vyhodnocení situace konkrétním jedincem ve velmi krátkém časovém úseku.

Osobnost poškozeného je dle znalkyně charakterizována intelektem ve spodním pásmu podprůměru, s průměrným sociálním přizpůsobením, s průměrnou kontrolou reality, s podprůměrnou fantazijní produkcí. Poškozený je osobností bez psychotických, depresivních

a neurotických rysů. Vzhledem ke zvýšenému lži skóre u všech dotazníků nemohla znalkyně podat podrobnější popis osobnosti poškozeného. Znalce dále před soudem uvedla, že paměťové schopnosti poškozeného se nepodařilo zjistit, neboť poškozený odmítl vyšetření paměťovým testem. Znalce se tedy nepodařilo zjistit ani případné konfabulace. Dle znalce, obecně, vzhledem k úrovni intelektu by měl být poškozený schopen, pokud nebyl výrazněji v době trestného činu intoxikován alkoholem, vnímat prožité skutečnosti a tyto reprodukovat úměrně svým podprůměrným paměťovým schopnostem. Reprodukce prožitého je u poškozeného zaznamenána až po jeho zraněních, šoku, bezvědomí, jeho operacích, narkóze a léčbě, tedy době čtyř měsíců, což je velmi dlouhá doba a vzhledem k patrně podprůměrné paměti je velmi pravděpodobný silný úbytek paměťových stop. Po takto rozsáhlém zranění a následných operacích je též možná úplná či částečná ztráta paměti na prožité události. Dále znalkyně uvedla, že poškozený odmítl popsat průběh události bez přítomnosti advokáta.

Nad rámec obžaloby soud dále provedl dokazování **znaleckým posudkem z oboru mechanoskopie a balistiky střelných zbraní.**

Výslechem znalce soud zjistil, že na poškozeného Antonína V. bylo s největší pravděpodobností vystřeleno obžalovaným ze vzdálenosti větší než jeden metr a to za situace, kdy se obžalovaný dle znalce nacházel s největší pravděpodobností ve střeleckém podřepu ve vzdálenosti 1,5 metru od stojícího A. V. Dle znalce se o nutnou obranu nejednalo.

K tomu znalec dále uvedl, že vycházel z konference soudních znalců z jeho oboru, kde jim bylo tlumočeno, že pokud k takovému závěru dojdou, mají ho interpretovat do posudku. Znalecké posudky v jejich oblasti se dělí na tzv. kategorické a z okruhu pravděpodobnosti, kdy ty kategorické se člení na tzv. kladné a záporné, tj. z oblasti exaktních věd, kdy toto lze změřit, zvážit apod. a kdy nedochází k žádným pochybnostem, kdežto posudky z oblasti pravděpodobnosti, lze podle míry přesvědčení znalce odstupňovat, přičemž jim použitý termín s největší pravděpodobností představuje míru nejvyšší, ale nikoliv kategorickou. Při vypracování posudku vycházel ze spisového materiálu a ze znalecké literatury, přičemž použil metodiku, jež je závazná pro něho, coby znalce z dané oblasti a oboru. Dále znalec uvedl, že podkladové materiály - náčrtky, nejsou součástí posudku, má je ale k dispozici. Při vypracování posudku problematiku konzultoval s lékařem teplické nemocnice s MUDr. Beníčkem.

Znalec dále vypověděl, že při stanovení těchto závěrů je nejpřesvědčivější prvek absence povýstřelových zplodin na ruce poškozeného. Z minimální vzdálenosti na ruce a při vstřelovém otvoru v oblasti rozkroku. Pokud při střelbě z bezprostřední blízkosti, tzn. když podle verze obžalovaného, že na něm poškozený klečel, vzdálenost mezi zbraní a tělem poškozeného byla do několika centimetrů, dejme tomu do 15 – 20 cm. Pokud je proti překážce vystřeleno z takové vzdálenosti, dochází k velké devastaci pokožky, v tomto případě kůži. Tyto povýstřelové zplodiny by pronikly slipy, tepláky a zůstaly by i na kůži poškozeného. Tento prvek úplně přesvědčivě vylučuje verzi obžalovaného. V okamžiku zásahu je ruka v neměnné poloze. Balistika se člení na vnitřní, vnější a přechodová. Tato spadá do balistiky vnější, tzn. účinek střely po opuštění hlavně.

Soud dále provedl dokazování **znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, zvláštní specializace sebeobrana, služební zákroky a vedení boje zblízka.**

Výslechem znalce soud zjistil, že za útočníka, tedy toho, kdo jako první fyzický útok zahájil, považuje poškozeného Antonína V. Jím vedený fyzický útok byl zahájen méně nebezpečným, kontaktním způsobem a to úchopem obžalovaného oběma rukama za jeho levou ruku a loket, vedený snahou jej z pozemku vyvést. Dle znalce, pokud by se obžalovaný z úchopů skutečně několikrát uvolnil, mohl pozemek s ohledem na velikost plochy opustit, tzn. jeho pohyb by směřoval mimo pozemek. Dále znalec uvedl, že dle verze obžalovaného, byl napaden poškozeným beze zbraně, nejprve úchopem za rameno, následně údery a zablokováním na zemi. On sám (obžalovaný) následně použil slzný sprej a okamžitě po něm palné zbraně ke třem výstřelům, aniž by se alternativně (s vyloučením samonabíjecí pistole) z toho snažil „dostat“, což dle znalce odporuje veškeré teorii a praxi i logice vedení boje zblízka.

Dále znalec vypověděl, že pokud se jedná o verzi obžalovaného, tedy že se obžalovaný nacházel v mimopostojové poloze v lehu na zádech, zablokován kleknutím v oblasti levého třísla (sice ne s plným využitím hmotnosti poškozeného – pravou klečel na zemi a jeho hmotnost tedy byla rozdělena do dvou bodů opory – proto také možnost obžalovaného se uvolnit z bloku jiným způsobem nežli použitím palné zbraně), neustále atakován údery oběma rukama do oblasti hlavy – obličeje (při vedení úderů kinetická energie do nich vložená způsobuje to, že horní polovina těla od pasu, tzv. „jde“ vždy do mírného předklonu „za úderem“ – útočník není ve vzpřímené, „toporné“ poloze; tyto předklony umožňovaly obžalovanému aplikovat účinnou obranu proti obličeji útočníka vlastní, alespoň jednou volnou paží – např. kontra úder do oblasti jeho nosu, brady, konečky prstů do očí apod.). Za takto probíhajícího střetu se obžalovaný před údery přestal krýt, vyňal v pro něj prostorové tísní zbraň, natáhl ji, zamířil (resp. přemístil ji mezi sebe a útočníka – mezi břicha) a třikrát vystřelil. Dle znalce tato verze obžalovaného postrádá smysl pro motorickou představivost a časový rozpočet, pročež ji nelze ze znaleckého hlediska akceptovat.

Soud dále provedl **dokazování** řadou důkazů **listinného charakteru**.

Z protokolu o zadržení ze dne 19. 8. 2006 vyplývá, že Policie ČR uvedeného dne v 20:15 hodin zadržela obžalovaného v souvislosti s projednávaným případem. Protokol o vydání věci ze dne 20. 8. 2006 vypovídá o tom, že obžalovaný uvedeného dne vydal policii 1 ks samonabíjecí pistole vzor 83, 9 mm, Browning Court, výrobní číslo . Z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem vyplývá, že obžalovaný se dne 20. 8. 2006 v 00:50 hodin podrobil vyšetření na alkohol a těkavé redukující látky odběrem krve s negativním výsledkem. Z uvedeného protokolu dále vyplývá, že vykazoval znaky pohmoždění obličeje. Téměř vyšetření se podrobil i poškozený Antonín V. dne 20. 8. 2006 v 01:30 hodin, odběrem krve mu bylo zjištěno v krvi 0,57 g/kg těkavých redukujících látek. Soud dále provedl důkaz lékařskou zprávou ARO Nemocnice v Teplicích ze dne 25. 8. 2006, ze které vyplývá rozsah a charakter poranění poškozeného včetně délky hospitalizace na uvedeném oddělení (od 20. 8. 2006 do 25. 8. 2006) a dalšími lékařskými zprávami poškozeného ze dne 29. 11. 2006, 5. 12. 2006, 11. 12. 2006, popisující aktuální zdravotní stav poškozeného. Soud dále provedl důkaz lékařskou zprávou obžalovaného, z jejíhož obsahu vyplývá, že byl dne 20. 8. 2006 v 00:40 hodin ošetřen chirurgickou ambulancí v Nemocnici v Teplicích. Z uvedené zprávy vyplývá, že obžalovaný utrpěl lehké poranění, nevyžadující dobu léčby (č.l. 49). Z další lékařské zprávy (č.l. 50) obžalovaného vyhotovené týměž lékařem ve stejný čas vyplývá, že obžalovaný jako důvod ošetření uvedl napadení a poranění do hlavy a obličeje. Z obsahu uvedené lékařské zprávy nevyplývají žádná poranění či např. hematomy, obžalovaný dle uvedené zprávy byl způsobilý pobytu v CPZ.

Soud dále provedl důkaz protokolem o ohledání místa činu a připojenou fotodokumentací, ze kterých si učinil jednak obrázek o situaci na místě samém včetně střelné zbraně, jednak, že s ohledáním bylo započato 19. 8. 2006 v 19:30 hodin na základě telefonického oznámení obžalovaného; místem ohledání byla zahrada u chaty č. [REDAKCE]. Vlevo od chaty se dle dokumentace nachází malá zahrada, kolem které je dřevěný plot vysoký 60 cm. Na místě bylo zajištěno celkem 6 věcných stop, z toho 4 prázdné nábojnice, 1 ks pistole a 1 ks zmuchlané šedé bundy zašpiněné červenou barvou; dále byly zajištěny 2 chemické stopy a to stěry obou horních končetin obžalovaného. Zajištěné prázdné nábojnice včetně střelné zbraně byly následně postoupeny OKTE k odbornému posouzení. V případě zajištěné, resp. vydané střelné zbraně se dle odborného vyjádření jedná o samonabíjecí pistoli rakouské výroby zn. Glock 19 C, ráže 9 mm Parabellum, výrobní číslo: [REDAKCE] s dvěma příslušnými zásobníky, která je střelby způsobilá, přičemž je prokazováno, že tři předložené nábojnice byly vystřeleny z uvedené zbraně. Z dalšího odborného vyjádření vyplývá, že zkušební střelba na vzdálenost 10 cm až 50 cm z uvedené střelné zbraně, tedy od ústí hlavně, vykazuje povýstřelové zplodiny na zkušebním papíře. U vzdálenosti 100 cm od zkušebního papíru nikoli. OKTE byly současně postoupeny i chemické stopy, konkrétně stěry obou horních končetin obžalovaného. Odborným zkoumáním pak bylo zjištěno, že na hřbetech pravé a levé ruky obžalovaného byly zjištěny částice jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny, jejichž spektrum chemických komponent bylo druhově shodné s nálezem ve výtěru z nábojnice. Z protokolu o použití služebního psa vyplývá, že služební pes byl dne 19. 8. 2006 v 19:50 hodin na místě činu užit k vyhledávání nábojnic, přičemž byly nalezeny tři vystřelené nábojnice a jedna nevystřelená.

V neposlední řadě soud provedl dokazování úředními záznamy policie, majícími informativní charakter (č.l. 85, 86, 89, 90, 91) ze kterých vyplývá, že v důsledku pravděpodobného „zkratu v komunikaci policie“ nedošlo bezprostředně po události k nafocení obžalovaného a současně ani k zajištění bundy poškozeného. Z úředního záznamu Policie ČR pak vyplývá, že obžalovaný je držitelem zbrojního průkazu číslo AK [REDAKCE] od 11. 10. 2002 ke zbráním Glock 19 C, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo [REDAKCE] a k CZ 83 ráže 9 mm Browning Court výrobní číslo [REDAKCE].

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k následujícím závěrům :

Pokud se týká obžalovaného, tento od samého počátku trestního stíhání doznává, že vůči poškozenému Antonínu V [REDAKCE] na uvedeném místě a době užil tři střelné výstřely, kterými jej postřelil a způsobil mu tak poranění uvedená a popsaná ve výroku tohoto rozsudku. Na svou obhajobu však uvádí, že tak učinil v reakci na jednání samotného poškozeného, který vůči němu užil fyzické násilí, ve kterém neustal ani po výzvě obžalovaného, který proto v důsledku obavy a strachu o své zdraví proti poškozenému jako krajní prostředek opakovaně užil střelnou zbraň, neboť poškozený jej i po prvním výstřelu fyzicky atakoval.

Naproti tomu poškozený Antonín V [REDAKCE] uvádí, že obžalovaného, který jediný neuposlechl jeho výzvu k opuštění zahrady, toliko úchopy za horní končetinu opakovaně vykazoval ze zahrady, avšak bezúspěšně, neboť obžalovaný se mu ze sevření vyškubl. Následně nato vůči němu obžalovaný užil slzný plyn, který mu zasáhl oči pouze okrajově. Po výzvě, aby obžalovaný zahradu opustil, tento zaujal bojový posed, dřepł si a pravou nohu natáhl do strany a zpod vesty vytáhl pistoli a celkem třikrát proti němu vystřelil, v důsledku

čehož se bolestí otočil dokola a chvíli zůstal stát a poté si lehl, neboť začal ztrácet vědomí. Následně se probral až v nemocnici.

Soud v této souvislosti vyslechl dva přímé účastníky události a to Kateřinu U [REDACTED] a Václava S [REDACTED].

Kateřina U [REDACTED] mj. uvedla, její nevlastní otec Antonín V [REDACTED] opakovaně verbálně vykazoval ze zahrady obžalovaného a Václava S [REDACTED], který jeho výzvu uposlechl, pozemek opustil a zůstal na silnici, ze které dle svědkyně, mohl veškeré následující dění pozorovat. V rámci třetí výzvy poškozený obžalovanému pohrozil „rozbitím držky“, přičemž obžalovaný mu verbálně odvětil stejným způsobem. V reakci na to poškozený k obžalovanému přistoupil a chytil jej za ruku, chtěje si jej otočit k sobě. V tom se obžalovaný začal bránit, zakrýval si obličej a tělo, trochu poodstoupil, vytáhl slzný plyn a nastříkal jej směrem proti poškozenému. Slzný plyn ji zasáhl, neboť od obou stála ve vzdálenosti 2 metrů až 2,5 metru, protože následný průběh neviděla, pak už uslyšela pouze tři rány, které šly hned za sebou. Dle svědkyně obžalovaný a poškozený stáli naproti sobě ve vzdálenosti asi 1,5 metru. Svědkyně poté, co si protřela oči a začala se rozkukávat, tak zaregistrovala obžalovaného v podřepu s tím, že nějak manipuloval rukama, ale neví, jak a s čím. Poškozený dle svědkyně ještě stál, ale pak si pravděpodobně v důsledku bolesti lehl na zem.

Václav S [REDACTED] naproti tomu mj. uvedl, že poškozený nejprve obžalovaného opakovaně fyzicky napadal ve stoje, konkrétně údery zavřenou dlaní do obličeje, přičemž obžalovaný se snažil bránit pepřovým sprayem, následně jej stejným způsobem napadal za situace, kdy obžalovaný ležel na zádech poté, co jej poškozený srazil na zem a poškozený na něm klečel. Obžalovaný si jednou rukou chránil obličej, druhou rukou po chvílce mlácení sáhl po zbrani a touto rukou natáhl závěr. Pak vyšel jeden výstřel, netuší, zda byl někam cílený. Celou situaci sledoval ze vzdálenosti pěti metrů. V tento okamžik ze strachu pozemek opustil a odebral se na silnici a tam stál za plotem, kde celou událost nadále pozoroval. Následně došlo na další dva výstřely. Po těchto výstřelech se poškozený zvedl z obžalovaného a začal na něho rvát: „Ty hajzle, tys mi zlomil ruku!“ a dále pokračoval ve svém agresivním chování vůči obžalovanému. Kateřina U [REDACTED] v tu dobu, než začal prchat, tak od něho stála na vzdálenost 1 – 1,5 metru, nevnímal však, co dělala, pouze ji registroval vedle sebe. Vyloučil, že by ji jakkoli zasáhl pepřový spray, neboť tento by musel zasáhnout i jeho.

Za takovéto situace, kdy verze obžalovaného a poškozeného se zásadním způsobem rozcházejí, včetně rozporných verzí obou očitých svědků, tj. Kateřiny U [REDACTED] a Václava S [REDACTED], byl nucen soud provést rozsáhlejší dokazování nad rámec obžaloby, neboť za daného stavu věci bylo možno mít s ohledem na výpovědi obžalovaného, poškozeného a obou uvedených svědků včetně listinných důkazů, toliko za prokázané, že v uvedený den, dobu a místě mezi obžalovaným a poškozeným došlo k incidentu, v rámci kterého obžalovaný vůči poškozenému užil legálně drženou střelnou zbraň - samonabíjecí pistoli zn. Glock, 19 C ráže 9 mm Luger, ze které na poškozeného třikrát vystřelil a způsobil mu poranění blíže uvedená a popsána ve výroku tohoto rozsudku.

Pokud se týká svědků Veroniky D [REDACTED] a Hedviky a Oldřicha T [REDACTED], zde má soud rovněž za prokázané, že tito nebyli přímými svědky incidentu a nemohli se tak vyjádřit k okolnostem a průběhu předmětného incidentu. Další případné přímé svědky incidentu se soudu ztotožnit nepodařilo.

V této souvislosti je soud nucen poznamenat, že orgány činné v přípravném řízení zásadním způsobem pochybily při ohledání a zejména zajištění stop na místě činu, kdy sice provedly stěry z obou horních končetin obžalovaného, které jednoznačně prokazují povýstřelové zplodiny na ruku obžalovaného a identifikují jej tak jako střelce, nicméně obdobným způsobem nepostupovaly v případě poškozeného, když na místě činu nezajistily jeho svršky za účelem objektivního a zásadního zjištění týkajícího se jednak vzdálenosti, jednak celkového postavení obžalovaného od poškozeného v okamžiku střelby.

Toto pochybení se snažil soud dodatečně napravit přibráním znalce z oboru mechanoskopie a balistiky střelných zbraní. Současně soud z důvodu objektivního a spravedlivého posouzení věci přibral i znalce z oboru kriminalistika, zvláštní specializace sebeobrana, služební zákroky a vedení boje zblízka vědom si průběžné důkazní situace, že v případě výpovědi obžalovaného, poškozeného a svědků Václava S. a Kateřiny U. se jedná o důkazy toliko subjektivní povahy.

Oba znalci před soudem, viz. jak již shora uvedeno, dle přesvědčení soudu kvalifikovaným, podrobným a logickým způsobem popsali nejen podklady, nýbrž i skutečnosti a momenty, ze kterých při vypracování svých znaleckých posudků vycházeli včetně závěrů, ke kterým následně dospěli. Znalec Ladislav Pravec mj. uvedl, že v okamžiku střelby se obžalovaný nacházel s největší pravděpodobností ve střeleckém podřepu ve vzdálenosti 1,5 metru od stojícího Antonína V. Znalec JUDr. Zdeněk Náchodský před soudem pak mj. zcela jednoznačně uvedl, že verze obžalovaného postrádá smysl pro motorickou představivost a časový rozpočet, pročez ji nelze ze znaleckého hlediska akceptovat.

Pokud se týká námitek obhajoby k osobám obou znalců včetně jimi vypracovaných znaleckých posudků, k tomu soud podotýká, že v případě obou znalců se jedná o znalce řádně zapsané u Krajského soudu v Ústí nad Labem a Městského soudu v Praze, jmenovaní neměli a nemají žádný vztah k projednávané věci ani k osobám na něm zúčastněných, pročez soudu v otázce objektivnosti jimi podaných posudků nevznikly žádné pochybnosti. Soudu rovněž nevznikly žádné pochybnosti co do odborné způsobilosti uvedených znalců, byť obhajoba v tomto směru namítala metodiku zpracování znaleckých posudků i kvalifikovanost uvedených znalců. Vzhledem k shora uvedenému proto soud návrhům obhajoby v tomto směru nevyhověl a návrhy na doplnění dokazování v tomto směru zamítl.

Proto soud v rámci hodnocení důkazů v dané věci vycházel z obou znaleckých posudků coby důkazů klíčových, když tyto důkazy je nutno v kontextu věci posuzovat za důkazy objektivní povahy.

Na tyto znalecké posudky pak navazují výpovědi svědkyně Kateřiny U., coby očitě svědkyně incidentu a samotného poškozeného Antonína V., což ve svých důsledcích umocňuje věrohodnost obou těchto svědeckých výpovědí. Pokud se pak v této souvislosti týká výpovědi nevlastní dcery poškozeného Kateřiny U., tato před soudem podrobným a logickým způsobem popsala okolnosti a částečně i průběh incidentu, přičemž soud i na základě vlastního pozorování nabyt přesvědčení, že její výpověď není v žádném případě vedena snahou přitížit obžalovanému. V otázce věrohodnosti jmenované svědkyně tak soudu v tomto směru nevznikly žádné pochybnosti, když navíc její výpověď nestojí osamoceně, nýbrž koresponduje jednak se znaleckými posudky shora uvedenými, jednak s výpovědí poškozeného Antonína V. Veden stejnými úvahami hodnotil soud i výpověď poškozeného Antonína V. I v případě tohoto svědka nevznikly soudu žádné

pochybnosti o jeho věrohodnosti a nic na tom nemění ani negativní závěry znalce psychologa ohledně poškozeného.

Ve světle provedených důkazů tak na obhajobu obžalovaného navazuje toliko výpověď svědka Václava S. [REDAKCE], kterou soud v rámci provedení dokazování hodnotí jako ryze účelovou, vedenou úmyslem vyvinutí obžalovaného z trestní odpovědnosti, resp. jeho trestní odpovědnost zmírnit. Navíc v případě jmenovaného se jedná o blízkého přítele obžalovaného, který dle přesvědčení soudu zjevně vypovídal ve prospěch obžalovaného. Toto přesvědčení soudu se mj. opírá o skutečnost, že jeho výpověď je v přímém rozporu s provedeným dokazováním, protože soud v rámci hodnocení důkazů k této výpovědi jako k ryze účelové a tedy nevěrohodné, nepřihlédl. Obhajoba obžalovaného tak po provedení dokazování zůstává zcela osamocena, nadto je v rozporu s provedeným dokazováním, protože k ní soud jako k ryze účelové nepřihlédl.

Z trestné činnosti uvedené a popsané ve výroku tohoto rozsudku je tak obžalovaný usvědčován znaleckými posudky z oboru mechanoskopie a balistiky střelných zbraní a z oboru kriminalistika, zvláštní specializace sebeobrana, služební zákroky a vedení boje zblízka, které zcela jednoznačně vyvracejí obhajobu obžalovaného stejně jako znalecký posudek z odvětví chirurgie, který rovněž jednoznačně vylučuje verzi obžalovaného v tom směru, že by jej poškozený opakovaně a vysoce intenzivně napadal údery zavřenou dlaní do oblasti tváře. Zcela v souladu s těmito znaleckými posudky jsou pak výpovědi poškozeného Antonína V. [REDAKCE] a svědkyně Kateřiny U. [REDAKCE]. Trestná činnost obžalovaného je pak dále prokazována listinnými důkazy ve věci provedenými a opakovaně znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie.

V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný dne 19. 8. 2006 v 19:40 hodin v Novém Městě v Krušných horách, na zahradě rekreační chaty č.p. [REDAKCE], okr. Teplice, v důsledku opakovaného užití střelné zbraně ze vzdálenosti 1,5 metru úmyslně způsobil poškozenému Antonínu V. [REDAKCE] střelné poranění pravého předloktí, střelné poranění levého předloktí a střelné poranění v oblasti genitálu a hráze, přičemž tato střelná poranění měla za následek v pravé horní končetině rozdrcení obou předloktních kostí, v levé horní končetině poškození měkkých tkání předloktí a poškození pravé horní části šourku, poranění raménka kosti stydké vpravo a proděravění stěny močového měchýře, což je prokazováno znaleckým posudkem z odvětví chirurgie, přičemž tato poranění je nutno hodnotit těžkou újmu na zdraví ve smyslu trestního zákona č. 140/1961 Sb. a to s ohledem na užitou zbraň a způsobený následek. Obžalovaný tak svým jednáním jak po objektivní, tak subjektivní stránce naplnil zákonné znaky trestného činu ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. Protože právní úprava ve znění zákona č. 40/2009 Sb. účinná ode dne 1. 1. 2010 nevyznívá příznivěji ve prospěch obžalovaného, kvalifikoval soud jednání obžalovaného ve znění tehdejší platné právní úpravy, tedy ve smyslu zákona č. 140/1961.

V této souvislosti soud podotýká, že s ohledem na provedené dokazování soud oproti podané obžalobě podstatným způsobem upravil skutkový děj vycházející přitom z důkazů tvořících základ v otázce viny obžalovaného.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech rozhodných okolností případu, zejména těch, jež ovlivňují stupeň společenské nebezpečnosti. Ten je v daném případě dán porušením zájmů společnosti na ochraně lidského zdraví. Z místa bydliště obžalovaného nebyly soudu signalizovány nijaké negativní poznatky o jeho chování, v místě bydliště nebyl projednáván ani postižen pro přestupek. Z trestní minulosti obžalovaného

vyplývá, že je osobou dosud soudně netrestanou. Ve prospěch obžalovaného soud zhodnotil toliko jeho dosavadní trestní bezúhonnost. V neprospěch obžalovaného pak soud výrazným způsobem zohlednil opakovaný střelecký útok obžalovaného vůči poškozenému včetně okolností případu samého. V této souvislosti soud poznamenává, že obžalovaný nepochopitelně neuposlechl opakované výzvy poškozeného k opuštění pozemku, nadto se poškozenému vzepřel a poté, co se jej poškozený snažil důrazně slovně i fyzicky uchopit z pozemku vykázat, nejprve vůči němu užil slzný plyn a poté i legálně drženou střelnou zbraň za situace, která takovéto řešení v žádném případě nevyžadovala. Obžalovaný dle přesvědčení soudu měl a mohl v každém případě předmětný pozemek kdykoli opustit; nadto při vědomí, že je ozbrojen střelnou zbraní, se měl rozhodně jakéhokoli – z právního ale i lidského hlediska zcela bezvýznamného incidentu, „vystříhat“. Naopak, obžalovaný tohoto nedbal a jako jediný z návštěvníků se poškozenému vzepřel, přičemž s dalším průběhem daného incidentu pak úzce souvisí otázka jeho neodpovědného nakládání s legálně drženou střelnou zbraní, což v očích soudu výrazným způsobem společenskou nebezpečnost jeho jednání značně zvyšuje. Proto soud dospěl k závěru, že pro naplnění účelu trestu z hlediska individuální a generální prevence je nutno v daném případě působit na obžalovaného za účelem jeho nápravy přímým výkonem trestu odnětí svobody. Jako takový a přiměřený pak soud obžalovanému uložil trest ve třetině zákonné trestní sazby stanovené v prvním odstavci § 222 tr. zákona č. 140/1961 Sb. a pro výkon trestu jej zařadil do věznice s ostrahou, kam dle zákona náleží. Protože obžalovaný k trestné činnosti užil samonabíjecí pistoli zn. Glock 19 C, ráže 9 mm Luger, výrobní číslo [REDAKCE] se dvěma zásobníky, jež je jeho vlastnictvím, uložil soud obžalovanému v souladu s ustanovením § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona č. 140/1961 Sb. současně i trest propadnutí této věci.

K trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody proti obžalovanému se řádně a včas připojil poškozený Antonín V [REDAKCE] s částkou 500.000,- Kč, představující hodnotu bolestného a ztížení společenského uplatnění. Byť byla vina obžalovaného s určitou korekturou oproti podané obžalobě plně prokázána, odkázal soud poškozeného v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 tr. řádu s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť poškozený svůj nárok před soudem řádně nedoložil a dalším dokazování v tomto směru by tak přesáhlo rámec a potřeby daného trestního řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do **o s m i (8)** dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Teplicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastěná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být podáno ve lhůtě uvedené v § 248 tr. řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 tr. řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolací soud **o d m í t n e** odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání **n e p ř í s l u š í** osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

V Teplicích dne **23. září 2010**

Mgr. Milan Ferenc, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Langerová

